

Arrest

nr. 203 673 van 8 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, op 30 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 april 2018.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat D. GEENS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Rwandese nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 12 augustus 2015 en heeft zich een derde keer vluchteling verklaard op 11 april 2018.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 19 april 2018 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 23 april 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweert over de Rwandese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Rwezamenyo op 16 april 1987. U verzoekt een eerste maal internationale bescherming in België op 19 augustus 2015, waarbij u aanhaalt wanneer u twaalf was, u gevoelens had voor meisjes, maar u besloot af te wachten wat deze inhouden en te zien of het een inclinatie dan wel een fase is. In 2002 verlaten jullie Rwanda, wanneer u vijftien bent, omdat de overheid uw vader en zijn familie zoekt en wil vermoorden. Uw moeder vraagt asiel in Zambia en jullie krijgen een vluchtelingenstatuut. In 2004 komt uw zus M.(...) (OV nr. 5635039 – CG nr. 0416225), die niet met u opgroeide, naar België, waar ze asiel aanvraagt, u weet hier niets over. In Zambia beseft u homoseksueel te zijn en krijgt u problemen omwille van uw seksuele geaardheid. In mei 2015 vraagt u een Schengenvisum bij de Zweedse ambassade, u gaat weg wanneer u het visum verkrijgt. Op 12 augustus 2015 vertrekt u met het vliegtuig vanuit Livingstone en reist u naar Brussel. Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) neemt een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus op 7 juli 2017, onder andere omdat geen geloof kan worden gehecht aan uw lesbische geaardheid. Deze wordt bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) op 12 december 2017. Op 9 februari 2018 wordt u krijgt u een bevel om het grondgebied te verlaten en wordt u vastgezet in het Centrum voor Illegalen in Brugge.

Op 12 februari 2017 dient u een eerste volgend verzoek in, hierbij beroept u zich op dezelfde feiten en geeft u aan dat u op een lijst van de Rwandese Inlichtingendienst staat omdat u, in Lusaka, Zambia, soms discussieert over het Rwandese Regime. Tevens geeft u aan dat uw vader, Callixte Mirasano nog steeds gezocht wordt omwille van verdachtmaking als "genocidaire" en er in 2012 nog een arrestatiebevel tegen hem uitgeschreven wordt in Rwanda. U bent tevens lid van Brusselse afdeling van de Rwandese oppositiepartij Rwandan National Congres (RNC). Het CGVS neemt een Weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag (meervoudige aanvraag) op 12 maart 2018 en de RvV verwerpt uw beroep, in haar arrest 271 854 van 3 april 2018.

Op 11 april 2018 dient u een tweede volgend verzoek tot internationale bescherming in. U beroept zich op dezelfde feiten omtrent de RNC, dat u sinds 2018 actief bent, maar al 6 maand geïnteresseerd bent, u bent immers een grote verdediger van de democratie en u bent daarom tegen de "moordenaar" Paul Kagame, die verantwoordelijk is voor uw leven in ballingschap. U wilt de Rwandezen helpen en u wilt dat het land opnieuw een land van melk en honing zal zijn. Tevens sluit u zich aan omdat uw vader een genocidaire genoemd wordt, en u hierdoor geen rechten heeft, hoewel hij volgens u verdwenen is sinds het begin van de oorlog. U wilt dan ook een rol spelen in de partij, u stelt al één lid gerekruteerd te hebben, u mobiliseert vanuit het gesloten centrum, u blijft uw lidgeld betalen en u diende een aanvraag tot een lidkaart in, én als u niet vast zou zitten, dan zou u aan meerdere projecten deelgenomen hebben. Volgens u is het Rwandees regime op de hoogte van uw activiteiten, kan ze uw telefoon afluisteren en wacht u hierdoor een zekere dood of de gevangenis, u linkt dit immers ook aan wat Uwamahoro, Violette en Rwigara, Diane overkomen is. U stelt bijkomend dat u met niemand in Rwanda nog contact heeft, gezien u op jonge leeftijd het land verlaten heeft.

Ter ondersteuning van uw tweede volgend verzoek dient u de volgende documenten in ; "Attestation Rwanda National Congress, Alexis Rudasingwa; dd/ 10.03.2018", Interpol – Inyenyeri News dd.11.11.2015, Stad Diksmuide Aktenmr 0057 huwelijk Pety, Eli en Musabiyamana Mahoromeza, Martine, "Témoignage de la grande soeur de la D.A.", "Témoignage ami du Père de la D.A.", "akte van bekendheid 1337/2016, vredegerecht Diskmuide", "akte van bekendheid 149ER, vredegerecht Diskmuide"

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd en evenmin nieuwe documenten of bewijsstukken hebt aangebracht die betrekking hebben op uw verzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet. U bent immers een - zelf verklaard - grote verdediger van de democratie en u bent daarom tegen de "moordenaar" Paul Kagame, die verantwoordelijk is voor uw leven in ballingschap. U wil de Rwandezen helpen en u wilt dat het land opnieuw een land van melk en honing zal zijn. Tevens sluit u zich aan omdat uw vader een genocidaire genoemd wordt, en u hierdoor geen rechten heeft, hoewel hij volgens u verdwenen is sinds het begin van de oorlog. U wilt dan ook een rol spelen in de partij, u stelt al één lid gerekruteerd te hebben, u mobiliseert vanuit het gesloten centrum, u blijft uw lidgeld betalen en u diende een aanvraag tot een lidkaart in, én als u niet vast zou zitten, dan zou u aan meerdere projecten deelgenomen hebben. Volgens u is het Rwandeese regime op de hoogte van uw activiteiten, kan ze uw telefoon af luisteren en wacht u hierdoor een zekere dood of de gevangenis, u linkt dit immers ook aan wat Uwamahoro, Violette en Rwigara, Diane overkomen is. U stelt bijkomend dat u met niemand in Rwanda nog contact heeft, gezien u op jonge leeftijd het land verlaten heeft. (punt 2, punt 5, punt 7 schriftelijke verklaring).

Vooreerst, erg opmerkelijk, stelt u dat er "geen verband" is tussen de nieuwe documenten die u indient in het kader van uw tweede volgend verzoek en uw eerdere verzoeken (schriftelijke verklaring punt 1.2), **terwijl u zich duidelijk op dezelfde elementen beroept**. Daar waar u opnieuw uw band met Callixto Mirasano (C.M.) inroept, stelt het CGVS dat de RvV zich hierover, in het kader van uw eerste volgend verzoek, uitgesproken heeft bij volheid van rechtsmacht (punt 2.4 RvV) ; de RvV stelt dat het **geenszins om een nieuw element gaat**. Dit omwille van verschillende redenen; uw paspoort, neergelegd in uw eerste verzoek, spreekt fundamenteel een vervolging omwille van een band met C.M. tegensprekt, bijkomend blijft u erg vaag en ontwijkend over de persoon van C.M., dit ook nog in uw eerste volgend verzoek, waarbij de RvV, in haar arrest, de argumenten van het CGVS letterlijk overneemt. Zo stelt deze dat de documenten die u neerlegt tegenstrijdig zijn met uw eigen verklaringen, geen voldoende bewijs vormen in combinatie met de vaagheid en het ontwijkend karakter van uw verklaringen, dat u tevens amper kan uitleggen waarom u pas tijdens uw eerste volgend verzoek aan deze documenten over uw beweerd vader komt en hierbij ook overgaat tot ronduit tegenstrijdige en vage verklaringen. Over het artikel over interpol-opsporingen (zie administratief dossier), merkt het CGVS op dat u dit ook al ingediend heeft in uw eerste volgend verzoek (zie administratief dossier) en dat het dus geenszins een nieuw element of een nieuw bewijs omtrent uw persoonlijke vrees vormt. Tijdens uw tweede volgend verzoek kan u immers niet aangeven waarom uw beweerd vader op het moment dat het artikel verschijnt opnieuw gezocht wordt in recente jaren (punt 2.4 RvV), u toont dus enkel aan informatie op internet gezocht te hebben, maar kan geen persoonlijke link aannemelijk maken. Waar u stelt dat dit aantoonde dat uw beweerd vader gezocht wordt en u dus als kind van een genocidaire behandeld zult worden (punt 3.1 schriftelijke verklaring), toont dit dus niets nieuw aan. Over de documenten van uw familie, stelt de Raad ook dat deze onvoldoende relevant zijn (punt 2.4 RvV) en geen persoonlijke vrees aantonen. Bovendien merkt de RvV op dat uw zus Marine, die zich op dezelfde feiten omtrent uw vader beroept, geen erkend vluchteling is, gezien ze afstand van geding heeft gedaan (punt 2.4 RvV). U dient in uw tweede volgend verzoek dan ook de documenten van uw familie in om aan te tonen dat er een familieband is tussen u en C.M. (punt 1.1, punt 3.1, schriftelijke verklaring). Echter kan het CGVS enkel vaststellen dat u hiermee aantoonde dat uw zus Martine over de Belgische nationaliteit beschikt en gehuwd is met een man die Belg is. Daar waar uw zus en ene J.N.(...) getuigen dat u de dochter van C.M. bent, stelt het CGVS dat dit om verklaringen van derden gaat, die geenszins de vaagheid van uw eigen kennis over C.M. onderuit kunnen halen en ook geen persoonlijke vrees in uw hoofd aantonen. U stelt tevens dat de akte van bekendheid van u en uw zus (zie administratief dossier) de namen van uw ouders bevestigt, het CGVS kan vaststellen dat dit gebeurt op basis van de verklaringen van uw zus en uw schoonbroer omdat u zelf stelt moeilijk aan een geboortecertificaat te geraken, maar niet op basis van originele documenten.

Daar waar u zich opnieuw beroept op uw **lidmaatschap van de RNC**, kan het CGVS verwijzen naar het arrest van de RvV (punt 2.4 RvV) waarbij geoordeeld wordt dat uw engagement erg beperkt is én bijna onzichtbaar, afgaande op uw eigen verklaringen, u overgaat tot tegenstrijdige verklaringen, er geen persoonlijke problemen zijn en dit engagement dus puur opportunisme betreft. Over het attest van de RNC (zie administratief dossier) heeft de RvV zich ook al uitgesproken, ze stelt dat dit attest in de lijn ligt van het opportunistisch karakter van uw lidmaatschap van de RNC (punt 2.4 RvV), bijkomend kan het CGVS opmerken dat dit attest enkel aantoont dat u een lidkaart besteld heeft, de datum op het attest is 11 maart 2018, en op geen enkele manier aantoont dat het een “bewijs” voor vervolging bij terugkeer is, zoals u zelf stelt (punt 3.1 schriftelijke verklaring). Daar waar u stelt dat dit attest bewijst dat u “zekere visibiliteit” hebt (punt 2.2 schriftelijke verklaring), is dit dus duidelijk niet het geval aangezien er enkel staat dat u een lidkaart aangevraagd heeft, maar deze nog niet heeft door een stockprobleem, iets wat u zelf ook stelt (punt 3.2 schriftelijke verklaring). Uw verklaringen omtrent uw engagement voor de RNC (punt 2, punt 5, punt 7 schriftelijke verklaringen) zijn dan ook **geen nieuw element**, u bevestigt pas sinds 2018 lid te zijn, u heeft het over vergaderingen en projecten waar u, door uw opsluiting, niet kan aan deelnemen, u stelt een nieuw lid gerekruteerd te hebben zonder dit te bewijzen en uw lidgeld te betalen. Echter, u bevestigt opnieuw het **opportunisme** van uw lidmaatschap, u stelt immers lid te zijn van de door het regime van Rwanda meest gehate partij, en zoals blijkt zich pas, begin 2018, bij deze partij aan te sluiten wanneer u risico loopt op terugleiding naar Rwanda (zie administratief dossier). U stelt dan wel een grote verdediger van de rechten van de Rwandezes en de democratie te zijn, en het land opnieuw een land van “melk en honing” te willen maken, maar u zet enkel uw eigen opportunisme in de verf. Daar waar u verwijst naar Diane Rwigare en Violette Uwamahoro stelt het CGVS dat er in uw eerste volgend verzoek ook al naar beide personen verwezen is (zie administratief dossier) en dat u hiermee enkel de algemene situatie in Rwanda inroept maar geen link met uw persoon legt. Ook de RvV is van oordeel dat u enkel de algemene situatie kent en geen link met uw eigen persoon legt (punt 2.4 RvV).

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van artikelen 48 tot en met 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de redelijke termijn, van het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

In een eerste onderdeel wijst verzoekster er op dat de termijn van twee werkdagen waarbinnen de commissaris-generaal een beslissing moet nemen betreffende de ontvankelijkheid bij volgende verzoeken om internationale bescherming ingediend door een verzoeker die wordt vastgehouden, niet gehonoreerd werd. Hierdoor kan volgens verzoekster geen beslissing tot niet-ontvankelijkheid op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet meer genomen worden.

Verzoekster vervolgt dat door het overschrijden van de termijn tevens de redelijke termijn, het vertrouwensbeginsel en het rechtzekerheidsbeginsel geschonden is. Hij licht toe dat de wetgever voorzien heeft dat, aangezien verzoeker verblijft in een gesloten centrum, er binnen twee werkdagen reeds een beslissing moet worden genomen indien het CGVS dit verzoek niet-ontvankelijk wil verklaren op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker hekelt dat door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing nergens wordt uiteengezet waarom de wettelijk vereiste termijn niet kon worden gerespecteerd en leidt hieruit af dat er geen redenen voorhanden zijn waarom de wettelijk vereiste termijn van twee werkdagen niet kon worden gerespecteerd.

In een tweede onderdeel benadrukt zij haar lidmaatschap en engagement voor de Rwanda National Congress (hierna: RNC). Zij stelt hiertoe ook de nodige documenten te hebben voorgelegd.

Ook voor haar officieel lidmaatschap, poneert verzoekster al betrokken te zijn geweest bij de partij. Zij licht toe dat zij nog niet deelnam aan de officiële activiteiten maar vooreerst wou aftoetsen of haar ideeën in overeenstemming waren met de standpunten van de partij. Verzoekster herhaalt dat zij de partij sedert zes maanden van dichtbij volgt. Door haar opsluiting in het gesloten centrum van Brugge, vervolgt zij dat zij haar engagement niet verder kon tonen voor de partij noch deelnemen aan de officiële vergaderingen en activiteiten. Zij merkt nogmaals op dat er een vergadering is die elke eerste zaterdag van de maand plaatsvindt. Deze zou doorgaan op 7 april 2018. Er stond ook een sit-in gepland voor 3 april 2018. Aan beide activiteiten kon zij niet deelnemen. Verzoekster tracht hiermee te bewijzen dat zij op de hoogte is van de activiteiten van het RNC en dat zij, ondanks haar opsluiting, verbonden blijft met de partij.

Voorts is het verzoekster onduidelijk hoe het opportunisme dat haar verweten wordt, in de verf werd gezet. Zij benadrukt dat zij net aangaf dat zij verbonden is (o.a. door haar lidmaatschap) en blijft aan de partij, ondanks haar opsluiting. Verzoekster geeft aan dat door de commissaris-generaal ook niet betwist wordt dat de informatie aangaande de vergaderingen bij RNC niet correct zou zijn. Mocht dit wel het geval zijn, dan zou dit wel kunnen bewijzen dat het engagement van verzoekster louter uit opportunistische redenen is gesteld. Nu bewijst zij echter op de hoogte te zijn van de (meest recente) activiteiten van de partij. Dit bewijst dan ook net haar engagement.

Verzoekster wijst er voorts op dat zelfs een “*opportunistisch*” geachte motivatie naar het RNC toe geen afbreuk doet aan het gegeven dat verzoekster lid is van deze partij. Minstens naar het heersende regime in Rwanda toe, indien dit niet wordt gevolgd door de commissaris-generaal, duidt zij aan kenbaar te hebben gemaakt lid te zijn van deze partij en hun doelstellingen en activiteiten te onderschrijven. Zij vervolgt dat haar vrees gebaseerd is op de reactie van het heersende regime in Rwanda bij haar terugkeer naar dit land, omwille van haar politieke overtuiging die zij expliciet heeft kenbaar gemaakt door haar lidmaatschap. In die zin meent verzoekster dat haar engagement dan ook “*zichtbaar*” is. Verzoekster beklemtoont nog dat zij in sterke bewoordingen uitgedrukt heeft dat zij vastbesloten is en blijft om veel mensen te laten toetreden tot de partij, zodat zij samen hun land kunnen bevrijden.

Naast haar lidmaatschap en eigen engagement, stelt verzoekster dat zij tevens kenbaar gemaakt heeft dat zij kan worden gezocht omdat haar vader werd bestempeld als een “*genocidair*”. Zij benadrukt dat zij tijdens haar nieuw verzoek duidelijk verklaard heeft dat zij ook kan worden gearresteerd uit pure wraak omdat zij een kind is van iemand die ten onrechte werd bestempeld als “*genocidair*”. Naast haar vrees ingevolge het lidmaatschap van het RNC, maakt dit luidens verzoekster de reden uit waarom zij vraagt tot het verkrijgen van internationale bescherming.

2.1.2. Bij het verzoekschrift worden geen stavingsstukken gevoegd.

2.2. Vooreerst benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De aangevoerde schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève en de artikelen 48 tot en met 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag. Verzoekster preciseert evenmin op welke wijze artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, zou (kunnen) geschonden zijn. De schending van dit artikel wordt bijgevolg evenmin dienstig aangevoerd.

2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

Uit een samenlezing van de voormelde bepalingen volgt dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

De asielinstanties hebben tot taak om de relevante elementen van dit verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te onderzoeken en te beoordelen. De beoordeling verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*“a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;
b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;
d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

2.4. Verzoekster laat gelden dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, bij het nemen van de beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet, de gestelde termijn van twee werkdagen niet gerespecteerd heeft.

Artikel 57/6, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De in het eerste lid, 5°, bedoelde beslissing wordt getroffen binnen een termijn van twee werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, indien de verzoeker zijn volgend verzoek heeft gedaan terwijl hij zich in een welbepaalde plaats bevindt zoals bedoeld in de artikelen 74/8 of 74/9 of het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel zoals bedoeld in artikel 68, met het oog op zijn verwijdering.”*

In de voorbereidende werken wordt hierover het volgende gesteld: *“De Commissaris-generaal moet een beslissing betreffende de ontvankelijkheid nemen binnen de twee werkdagen, indien het gaat om volgende verzoeken om internationale bescherming ingediend door een verzoeker die wordt vastgehouden. Het is aangewezen om deze verzoeken snel te behandelen, gezien er wordt verondersteld dat deze enkel worden ingediend om de uitvoering van de gedwongen uitvoeringsmaatregel te verhinderen of te vertragen. De verzoeker heeft immers al toegang gehad tot de asielprocedure vooraleer hij werd vastgehouden.*

Dergelijk element wordt ook erkend in artikel 8.3, d) van de richtlijn 2013/33/EU, als een objectief criterium dat een redelijke grond vormt om aan te nemen dat de verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming heeft gedaan met het loutere doel om de uitvoering van het terugkeerbesluit te vertragen of te verhinderen. Vanaf het moment dat een verzoeker wordt vastgehouden, werd er noodzakelijkerwijze een verwijderingsprocedure in zijn hoofde opgestart, die enkel wordt opgeschort tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

Artikel 41.2 a) van de richtlijn 2013/32/EU voorziet uitdrukkelijk dat er van de termijnen die normaal gelden voor de versnelde procedures, overeenkomstig het nationale recht, kan worden afgeweken, wanneer de behandelingsprocedure wordt versneld overeenkomstig artikel 31, lid 8, onder g), met name, wanneer de verzoeker enkel een verzoek doet teneinde de uitvoering van een eerdere of van een op handen zijnde beslissing die tot zijn verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verwijderen. Deze specifieke termijn van twee werkdagen is bijgevolg in overeenstemming met de richtlijn 2013/32/EU. (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 109)".

Hieruit blijkt overduidelijk dat de in artikel 57/6, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet opgenomen termijn indicatieve ordetermijn betreft waarbij de wetgever het aangewezen acht om deze verzoeken snel te behandelen. Een snelle behandeling is derhalve wenselijk, maar niet verplicht. En niet omdat, zoals in het verzoekschrift wordt opgeworpen, de verzoeker zich in een gesloten centrum bevindt, maar wel gezien omdat de (Europese) wetgever veronderstelt dat deze verzoeken enkel worden ingediend om de uitvoering van de gedwongen uitvoeringsmaatregel te verhinderen of te vertragen. Verzoekster toont dan ook niet aan welk belang zij heeft bij het aanvoeren dat haar verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kan immers niet beweren benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweemde vervolging en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van haar relaas.

De wet verbindt aan het overschrijden van voormelde termijn geen sanctie en er zijn geen wettelijke bepalingen of beginselen die de Raad toelaten een vreemdeling als vluchteling te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen omdat zijn verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld. Evenmin wordt de commissaris-generaal opgelegd om in haar beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° uitleg te vermelden waarom de vooropgestelde termijn niet werd nageleefd, noch kan uit het niet nemen van een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) binnen de door artikel 57/6, § 3, vijfde lid gestelde termijn, worden afgeleid dat het volgende verzoek wél ontvankelijk dient te worden verklaard, zoals verzoekster suggereert in het verzoekschrift.

Verzoekster maakt een schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, van de redelijke termijn, van het vertrouwensbeginsel en van het rechtszekerheidsbeginsel dan ook niet aannemelijk.

2.5. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgende verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgende verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende

de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 dat thans *mutatis mutandis* werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116*).

2.6.1. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekster haar tweede volgend verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van haar vorige verzoeken om internationale bescherming heeft uiteengezet, namelijk haar voorgehouden problemen omwille van haar lidmaatschap bij het RNC en omwille van haar verklaarde verwantschapsband met C.M. Op haar voorgehouden lesbische geaardheid, die in het kader van haar vorige verzoeken om internationale bescherming ongeloofwaardig werd geacht, gaat zij niet langer in.

In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming oordeelde de Raad in zijn arrest nr. 196 490 van 12 december 2017 wat betreft verzoeksters verklaarde verwantschapsband met C.M. dat de ernst van deze problemen op fundamentele wijze wordt ondergraven door verzoeksters voorgelegde paspoort. De Raad wees ook op verzoeksters verregaande onwetendheid en desinteresse omtrent de context waarin haar familie ingevolge de problemen van de heer C.M. diende te vluchten.

In het kader van haar eerste volgend verzoek oordeelde de Raad in zijn arrest nr. 202 051 van 3 april 2018 dat de afgelegde verklaringen en nieuw bijgebrachte documenten geen nieuwe elementen betreffen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet. De Raad merkte trouwens op dat verzoeksters zus M.M.M. niet werd erkend als vluchteling, nu in het beroep tegen haar asielbeslissing van 27 februari 2006 de afstand van geding werd vastgesteld (RvV 10 juni 2011, nr. 62 970).

Ook wat de voorgehouden problemen omwille van lidmaatschap van RNC betreft, werd vastgesteld dat het om (i) een erg beperkt engagement gaat, (ii) waarover verzoekster tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, (iii) een volgens verzoeksters eigen verklaringen bijna onzichtbaar engagement gaat, (iv) waarbij zij geen enkele link kan leggen met haar persoonlijke problemen, (v) waardoor het engagement zuiver als opportunisme kan worden beschouwd.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot het vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

2.6.2. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing vermogen verzoeksters verklaringen en de door haar in het kader haar huidige asielaanvraag bijgebrachte documenten niet te tornen aan de vaststellingen gedaan naar aanleiding van haar vorige verzoeken op grond waarvan werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door haar uiteengezette vluchtmotieven.

Verzoekster brengt geen valabele argumenten aan die de pertinente en deugdelijke motieven van de bestreden beslissing, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen of ontkrachten. Zij beperkt zich hoofdzakelijk in het poneren van een vrees voor vervolging en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekster niet concreet ingaat op de motieven van de bestreden beslissing betreffende haar verklaarde verwantschapsband met C.M. daar zij niet verder komt dan het aanhalen van een vrees voor vervolging. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande als volgt gemotiveerd:

*“Vooreerst, erg opmerkelijk, stelt u dat er “geen verband” is tussen de nieuwe documenten die u indient in het kader van uw tweede volgend verzoek en uw eerdere verzoeken (schriftelijke verklaring punt 1.2), terwijl u zich duidelijk op dezelfde elementen beroept. Daar waar u opnieuw uw band met Callixto Mirasano (C.M.) inroept, stelt het CGVS dat de RvV zich hierover, in het kader van uw eerste volgend verzoek, uitgesproken heeft bij volheid van rechtsmacht (punt 2.4 RvV) ; de RvV stelt dat het **geenszins om een nieuw element gaat**. Dit omwille van verschillende redenen; uw paspoort, neergelegd in uw eerste verzoek, spreekt fundamenteel een vervolging omwille van een band met C.M. tegensprekt, bijkomend blijft u erg vaag en ontwijkend over de persoon van C.M., dit ook nog in uw eerste volgend verzoek, waarbij de RvV, in haar arrest, de argumenten van het CGVS letterlijk overneemt. Zo stelt deze dat de documenten die u neerlegt tegenstrijdig zijn met uw eigen verklaringen, geen voldoende bewijs vormen in combinatie met de vaagheid en het ontwijkend karakter van uw verklaringen, dat u tevens amper kan uitleggen waarom u pas tijdens uw eerste volgend verzoek aan deze documenten over uw beweerdde vader komt en hierbij ook overgaat tot ronduit tegenstrijdige en vage verklaringen. Over het artikel over interpol-opsporingen (zie administratief dossier), merkt het CGVS op dat u dit ook al ingediend heeft in uw eerste volgend verzoek (zie administratief dossier) en dat het dus geenszins een nieuw element of een nieuw bewijs omtrent uw persoonlijke vrees vormt. Tijdens uw tweede volgend verzoek kan u immers niet aangeven waarom uw beweerdde vader op het moment dat het artikel verschijnt opnieuw gezocht wordt in recente jaren (punt 2.4 RvV), u toont dus enkel aan informatie op internet gezocht te hebben, maar kan geen persoonlijke link aannemelijk maken. Waar u stelt dat dit aantoonde dat uw beweerdde vader gezocht wordt en u dus als kind van een genocidaire behandeld zult worden (punt 3.1 schriftelijke verklaring), toont dit dus niets nieuw aan. Over de documenten van uw familie, stelt de Raad ook dat deze onvoldoende relevant zijn (punt 2.4 RvV) en geen persoonlijke vrees aantonen. Bovendien merkt de RvV op dat uw zus Marine, die zich op dezelfde feiten omtrent uw vader beroept, geen erkend vluchteling is, gezien ze afstand van geding heeft gedaan (punt 2.4 RvV). U dient in uw tweede volgend verzoek dan ook de documenten van uw familie in om aan te tonen dat er een familieband is tussen u en C.M. (punt 1.1, punt 3.1, schriftelijke verklaring). Echter kan het CGVS enkel vaststellen dat u hiermee aantoonde dat uw zus Martine over de Belgische nationaliteit beschikt en gehuwd is met een man die Belg is. Daar waar uw zus en ene J.N.(...) getuigen dat u de dochter van C.M. bent, stelt het CGVS dat dit om verklaringen van derden gaat, die geenszins de vaagheid van uw eigen kennis over C.M. onderuit kunnen halen en ook geen persoonlijke vrees in uw hoofde aantonen. U stelt tevens dat de akte van bekendheid van u en uw zus (zie administratief dossier) de namen van uw ouders bevestigt, het CGVS kan vaststellen dat dit gebeurt op basis van de verklaringen van uw zus en uw schoonbroer omdat u zelf stelt moeilijk aan een geboortecertificaat te geraken, maar niet op basis van originele documenten.”*

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging volstaat op zich niet om de motivering in de bestreden beslissing te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij aldus in gebreke blijft. De Raad herneemt voorgaande motieven, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier.

Waar verzoekster zich opnieuw beroept om haar lidmaatschap van de RNC, kan de commissaris-generaal worden bijgetreden dat haar engagement zuiver als opportunisme kan worden beschouwd.

In het kader van haar eerste volgend verzoek om internationale bescherming stelde de commissaris-generaal het volgende vast: *“(…) Hoewel u dus vervolgingen van RNC-leden en verwanten – in Rwanda – aanhaalt (zie administratief dossier, CGVS pp. 13-14) kan u geen enkele link maken met enige persoonlijke vrees op vervolging en blijkt duidelijk dat u enkel om opportunistische redenen zich aansluit bij de RNC. Namelijk nadat de RvV uw weigeringsbeslissing heeft bevestigd in december 2017 én nadat uw procedure tot regularisatie (9bis) afgewezen wordt op 25 januari 2018 (zie administratief dossier),*

sluit u zich pas aan (CGVS p. 12), u weet dat dit niet lang na het definitief afwijzen van uw asielaanvraag is. Net op het moment wanneer er voor u een risico is op terugkeer naar Rwanda sluit u zich dus aan bij de partij die u zelf omschrijft als de partij die het meest gehaat wordt door het regime in Rwanda (CGVS p. 15). Dit terwijl u op dat moment al bijna drie jaar in België verblijft. U kan dan ook niet uitleggen waarom u zich niet eerder aangesloten heeft, behalve "genoeg is genoeg" en dat u gelezen heeft dat uw vader nog gezocht wordt (zie documenten administratief dossier, CGVS p. 15). U kan niet uitleggen waarom u specifiek voor de RNC kiest en niet voor een andere oppositiepartij, behalve dat de RNC "als thuis" voelt, dit terwijl u maar naar één meeting geweest bent (CGVS p. 15). (...)"

Het louter bevestigen dat zij de partij sedert zes maanden van dichtbij volgt en stellen dat zij op de hoogte is van recente vergaderingen van het RNC, betreft eerder een louter verdere uitloop van het opportunistisch karakter van het lidmaatschap van het RNC en toont in geen geval een vrees voor vervolging aan of een echte affiliatie met het RNC. Dat verzoekster door haar opsluiting in het gesloten centrum van Brugge niet kon deelnemen aan de recente vergaderingen van de partij en zij bijgevolg haar engagement niet verder kon tonen, doet geen afbreuk aan de gedane vaststelling dat verzoekster, die beweert een grote verdediger te zijn van de rechten van de Rwandezes en de democratie en het land opnieuw een land van "melk en honing" te willen maken, zich pas begin 2018, wanneer zij risico loopt op terugleiding naar Rwanda, bij de door het regime van Rwanda meest gehate partij heeft aangesloten.

Verzoekster houdt voor dat het zogenaamd opportunistisch karakter van engagement voor het RNC geen afbreuk doet aan het feit dat zij lid is van deze partij en zij stelt reactie te vrezen van het heersend regime in Rwanda omwille van haar politieke overtuiging die zij expliciet heeft kenbaar gemaakt door haar lidmaatschap. Verzoekster toont echter niet aan dat het Rwandees regime kennis zou hebben van dit lidmaatschap, laat staan dat verzoekster gevisieerd wordt door het Rwandees regime of moet vrezen voor vervolging louter omwille van dit erg beperkt engagement of om welke andere reden dan ook. Deze vaststelling klemmt des te meer gezien verzoekster, daar zij pas vanaf begin 2018 de partij van dichtbij volgt, voor haar komst naar België in 2015 niet in de specifieke negatieve aandacht van het Rwandees regime stond. Het is aan verzoekster om die vrees en problematiek met concrete en valabele gegevens *in concreto* aannemelijk te maken, waar zij echter geheel in gebreke blijft. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, roept verzoekster enkel de algemene situatie in Rwanda in zonder een link met haar persoon te leggen.

2.7. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.8. In zoverre verzoekster nog artikel 3 van het EVRM geschonden acht, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing wordt gesteld als volgt: *"Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijping van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."*

2.9. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekster de kans kreeg om haar nieuwe elementen uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.10. Waar verzoekster vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, verwijst de Raad naar het gewijzigde artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet waaruit blijkt dat de Raad inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht beschikt, ook voor de beslissingen tot niet-ontvankelijkheid bedoeld in artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). In tegenstelling tot hetgeen verzoekster vraagt kan de Raad derhalve de beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd

2.11. Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS